

BOSNA I HERCEGOVINA
OSNOVNI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 0 Ps 127545 19 Ps
Brčko, 25.10.2022. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE

Osnovni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, po sudiji XXX, u pravnoj stvari tužitelja XXX, a kojeg zastupa punomoćnik XXX, advokat iz Srajeva, protiv tuženog XXX, Brčko distrikt Bosne i Hercegovine, kojeg zastupa punomoćnik XXX, advokat iz Bijeljine, radi povrede prava na žig uvozom falsificiranog proizvoda u Bosnu i Hercegovinu i nelojalne konkurencije, v.sp. 19.527,00 KM, nakon usmene i javne glavne rasprave održane 25.10.2022.godine u prisustvu punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženog, donio je

P R E S U D U

1. Utvrđuje se da je tuženi XXX, Brčko distrikt, povrijedio prava na žig firme XXX, iz osnova povrede prava na žig, na taj način što je stavljao u promet-uvezio pod svojom firmom proizvode/baglame/ sa zaštićenim žigom tužitelja.

2. Tuženom se zabranjuje svaka dalja upotreba žigova tužitelja ili sličnih znakova/uvoz, stavljanje u promet ili bilo koja vrsta prodaje ili distribucije/ a sve u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude, pod prijetnjom izvršenja.

3. Nalaže se tuženom XXX Brčko, XXX, Brčko distrikt, da u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti ove presude o svom trošku uništi privremeno zadržanu količinu 76.800 baglama, koje neovlašteno nose žig tužitelja, a koji su pod carinskim nadzorom UINO BiH.

4. Obavezuje se tuženi da plati sve troškove skladištenja, troškove uništenja predmetne robe u iznosu koliko isti budu iznosili a po fakturama skladištara za period skladištenja.

5. Tuženi je dužan trpjeti da se o njegovom trošku ova presuda objavi u dnevnom listu „Dnevni Avaz“

6. Obavezuje se tuženi da tužitelju naknaditi troškove parničnog postupka u iznosu od 5.033,20 KM, sve u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Obrazloženje

Tužitelj XXX je, posredstvom punomoćnika, ovom sudu, 26.12.2019.godine, podnio tužbu protiv tuženog XXX, Brčko distrikt Bosne i Hercegovine, radi povrede prava na žig uvozom fasificiranog proizvoda u Bosnu i Hercegovinu i nelojalne konkurencije, v.sp. 19.527,00 KM. U tužbi je naveo da je tužitelj jedan od najvećih svjetskih koncerna koji se bavi prodajom namještaja i jedan od najprepoznatljivijih žigova u svijetu. Nosilac je prava na međunarodno registrovani žig XXX, broj: 926155. U skladu sa Zakonom o žigu Bosne i Hercegovine podnio je zahtjev Upravi za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine, zahtjev za preduzimanje carinskih mjera za zaštitu prava zbog povrede prava na svoje žigove. UINO-Sektor za carine je svojim Rješenjem, broj: 03/4-IPR-18-3-Up/I-204/19, od 12.11.2019.godine, prekinuo carinski postupka nad dijelom robe prijavljene kod Carinske ispostave Tuzla, u naravi dijelovi za namještaj-baglame u količini od 76.800 komada, označenih žigom XXX, a uvoznik robe tuženi, pozvan je da se izjasni da li je predmetna roba originalna ili se radi o krivotvorenoj robi. Sektor za carine je tužitelju dostavio fotografije izgleda proizvoda koje je uvezio tuženi. Tuženi se izjasnio da predmetna roba nije krivotvorena, nego da se radi o originalnom proizvodu. Vrijednost spora u ovom predmetu je određena po informaciji primljenoj od Uprave za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine, prema kojem je deklarirana cijena 0,13 eur po komadu. Tužitelj smatra da se pravni osnov njegove tužbe nalazi u članovima 49, 80. i 81. Zakona o žigu Bosne i Hercegovine, te posebno ističe da se tuženi, u svom dopisu od 26.11.2019.godine, izjasnio da predmetna roba nije krivotvorena, te da se radi o originalnom proizvodu, ali tužitelj smatra da se radi o falsifikatu i pokušaju da se nelagalno iskoristi ugled i poznatost žigova tužitelja. Pravnu osnovu tužbenog zahtjeva tužitelj nalazi i u članu 60. stav (3) i stav (8) Zakona o trgovini Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Zbog svega toga predlaže da sud, nakon izvođenja predloženih dokaza, donese presudu kojom bi se utvrdilo: da je tuženi povrijedio prava na žig tužitelja, iz osnova povrede prava na žig, na taj način što je stavljao u promet-uvezio pod svojom firmom proizvode/baglame/ sa zaštićenim žigom tužitelja, te se naložilo tuženom zabrana svake dalje upotrebe žigova tužitelja ili sličnih znaka/uvoz, stavljanje u promet ili bilo koja vrsta prodaje ili distribucija/ a sve u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude, pod prijetnjom izvršenja, te da u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti ove presude o svom trošku uništi privremeno zadržanu količinu 76.800 baglama, koje neovlašteno nose žig tužitelja, a koji su pod carinskim nadzorom UINO BiH i obavezao tuženi da plati sve troškove skladištenja, troškove uništenja predmetne robe u iznosu koliko isti budu iznosili a po fakturama skladištara za period skladištenja i da se o njegovom trošku ova presuda objavi u dnevnom listu „Dnevni Avaz“. Naknadu troškova parničnog postupka je tražio.

U odgovoru na tužbu, tuženi XXX je, posredstvom punomoćnika, naveo da se tužitelj poziva na Zakon o žigu, koji u članu 1. stav (2), propisuje da je žig pravo kojim se štiti znak koji u privrednom prometu služi za razlikovanje robe, kao i na članu 49. stav (1) istog Zakona, koji propisuje da nosilac žiga ima pravo drugim licima zabraniti da neovlašteno koriste, između ostalog, znak koji je istovjetan ili sličan njegovom žigu u odnosu na robe ili usluge koje su iste ili slične robi ili uslugama za koje je žig registrovan ako postoji vjerovatnoća da javnost može biti dovedena u zabludu, što uključuje vjerovatnoću dovođenja u vezu s tim znakom ili žigom. Činjenica da je tuženi na svom proizvodu upotrijebio slova I, K, E i A, ne znači da tuženi koristi zaštićeni žig tužitelja, odnosno da ga oponaša jer je tužitelj zaštitio svoj znak „XXX“ samo u figurativnom obliku, a ne i sam naziv, te nema isključivo pravo upotrebe slova koja čine naziv proizvoda. Po mišljenju tuženog, razlika u slovima na proizvodu vrlo jednostavno može prosječnom potrošaču ukazati na dva proizvođača, tim više što su i veličina, položaj i raspored tih elemenata (slova i naziva),

različita na proizvodima oba proizvođača. Prosječan kupac vrlo jednostavno može uočiti razliku između tužiteljeve i tuženikove robe, bez da upotrebljava posebnu pažnju. Ovo tim prije, ako se ima u vidu da se na robu i tužitelja i tuženog bitno razlikuje kako odnos tako i redoslijed odnosno položaj boja, slova, njihova veličina i dr. Zbog svega toga, tuženi predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan. Naknadu troškova parničnog postupka je tražio.

U očitovanju na navode iz odgovora na tužbu, podneskom punomoćnik tužitelja je, u podnesku od 22.07.2020.godine, naveo da je žig tužitelja, kako je zaštićen u Bosni i Hercegovini, verbalni žig sa zanemarivom stilizacijom. Verbalnim žigom se naziva žig koji je prikazan slovima standardnog karaktera (onima koji se koriste u službenim jezicima svake zemlje), bez obzira na font-stil, kojim je žig napisan, tako da bilo kakvo pozivanje na eventualnu različitost iskorištenog fonta je bez osnova. Sami font, odnosno upotreba različitog fonta nikada nije niti može biti faktor razlikovanja samog proizvoda. Iz samog prikaza žiga tužitelja je vidljivo da je jedini razlikovni dio žiga upravo i samo naziv XXX, dok se elipsa u kojem se ovaj naziv nalazi, sama po sebi i ne može registrovati jer nije podobna za razlikovanje robe i usluga. Ovim bi bila u potpunosti uništena društvena funkcija prava na žig-njegova uloga omogućavanja potrošačima da razlikuju robu jednog proizvođača od roba od drugog proizvođača, a kako to i tuženi u odgovoru na tužbu navodi. Tužitelj smatra da u odgovoru na tužbu tuženi pogrešno navodi da tužitelj nema isključivo pravo korištenja slova XXX. Tužitelj ima upravo to, jer član 49. Zakona o žigu Bosne i Hercegovine, reguliše da nosilac prava na žig ima pravo da trećim licima zabrani da neovlašteno koriste njegov žig. Tuženi nema ovlaštenje za korištenje žiga tužitelja. Čak i ukoliko se uvaži navod tuženog da žig nije identičan, članom 80. Zakona o žigu Bosne i Hercegovine BiH, je navedeno da se povredom prava na žig smatra i podražavanje žiga. Opštepoznati žigovi uživaju poseban stepen zaštite i nosilac opštepoznatog žiga je ovlašten da zabrani korištenje istog ili sličnog znaka čak i u slučaju kada korištenje tog znaka bez opravdanog razloga nelojalno koristi distinktivni karakter ili ugled žiga ili nanosi štetu. Ovdje se mora napomenuti da je žig XXX ono što se u teoriji žigovnog prava naziva „izmišljenim ili fantastičnim pojmom“, tj. nepostojeća riječ koja je izmišljena samo za registraciju žiga i korištenje za obilježavanje roba. Naime, žig tužitelja je stvoren na način da su inicijalima osnivača, XXX, pridodana prva slova dva sela u kojima je osnivač živio XXX i XXX. Ovi izmišljeni termini u praksi žigovnog prava uživaju najveći mogući razlikovni karakter i zaštitu i smatra se da povreda tih termina nikada nije slučajna. Naime, samim time što je tuženi koristio jedan fantastični pojam koji ne postoji nigdje u upotrebi sem kao žig tužitelja, u potpunosti se dokazuje namjera da se okoristi ugledom i poznatošću žiga tužitelja. Zbog svega toga smatra da su svi navodi iz odgovora na tužbu neosnovani i sud je u mogućnosti da sa punom sigurnošću donese presudu u korist tužitelja.

Tokom dokaznog postupka izveden je dokaz čitanje dokumentacije priložene u spis i to: Zahtjeva za preduzimanje carinskih mjera zbog povrede prava žiga, od 11.11.2019.godine, Potvrde Instituta za intelektualno vlasništvo Bosne i Hercegovine o međunarodnoj registraciji žiga sa učinkom na Bosnu i Hercegovinu, broj: IP-04-47-4-00906/20MM, od 31.01.2020.godine, Rješenja Uprave za indirektno-neizravno oporezivanje Bosne i Hercegovine, Sektor za carine, broj: 03/4-IPR-18-3-Up/1-204/19, od 12.11.2019.godine, Dvije fotografije spornih predmeta, Dopisa tuženog od 26.11.2019.godine, Dopisa advokata XXX upućenog Vijeću ministara Bosne i Hercegovine, Ministarstvo vanjske trgovine i ekonomskih odnosa Sarajevo, od 23.09.2021.godine, Zapisnika o uzimanju uzoraka robe za koju se sumnja da povrjeđuje pravo intelektualne svojine, sačinjenog od strane Regionalnog centra Tuzla, Carinska ispostava Tuzla, broj: 03/6-4/IV-18-3-100/20, od 08.01.2020.godine,

Dopisa Ministarstva vanjske trgovine i ekonomskih odnosa, broj: 05-19-3524-3/21, od 12.10.2021.godine, Presude Evropskog suda o ljudskim pravima predmet Bimal d.d. protiv Bosne i Hercegovine (aplikacija br. 27289/17), od 31.08.2021.godine, Presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj: P-38/02-I, od 21.08.2002 godine, presude Apelacionog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj: Gž-282/02, od 24.10.2002.godine i dvije plastične (najlonske) kese (folije) sa baglamama.

Nakon savjesne i brižljive ocjene svih provedenih dokaza, pojedinačno i u međusobnoj vezi, sud je odlučio kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Odredbom člana 1. stav (2) Zakona o žigu Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Bosne i Hercegovine“ broj 53/10 – u nastavku teksta: Zakon o žigu), propisano je da je u smislu tog zakona, žig pravo kojim se štiti znak koji u privrednom prometu službi za razlikovanje robe, odnosno usluga jednog fizičkog ili pravnog lica od iste ili slične robe, odnosno usluga drugog fizičkog ili pravnog lica. Postupak za priznanje žiga. Prema članu 15. Zakona o žigu pokreće se prijavom za priznanje žiga koja se podnosi Institutu za intelektualno vlasništvo Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Institut). A prema odredbi člana 49. ovog zakona, nosilac žiga ima pravo drugim licima zabraniti da neovlašteno koriste, između ostalog znak koji je istovjetan njegovom žigu u odnosu na robu ili usluge koje su istovjetne robi ili uslugama za koje je žig registrovan. Ova zabrana obuhvata pravo zabrane stavljanja zaštićenog znaka na robu, njenog pakiranja ili sredstva za obilježavanje robe, nuđenje robe, njenog stavljanja u promet ili njeno skladištenje u te svrhe ili obavljanje usluga pod zaštićenim znakom, uvoz, izvoz ili tranzit robe pod zaštićenim znakom i korištenje zaštićenog znaka u poslovnoj dokumentaciji ili reklami. Isključiva prava nosioca žiga, koja proističu iz člana 49. Zakona o žigu, imaju djelovanje prema trećim licima od datuma upisivanja žiga u Registar žigova. A kako je to propisano odredbom člana 53. Zakona o žigu, žig se stiče upisom u Registar žigova, a važi od datuma podnošenja prijave, traje 10 godina, računajući od datuma podnošenja prijave, a može se produžavati neograničeni broj puta uz plaćanje takse i troškova postupka. Odredbom člana 80. ovog Zakona je propisana građansko-pravna zaštita prema kojoj u slučaju povrede žiga ili prava iz prijave žiga, ako žig bude priznat, tužitelj može tužbom da zahtijeva utvrđivanje povrede prava, zabranu daljeg vršenja učinjene povrede, uklanjanje stanja nastalog povredom prava, povlačenjem, potpunim uklanjanjem ili uništenjem predmeta, naknadu imovinske štete i opravdanih troškova postupka, te objavljivanje presude o trošku tuženog. Pri odlučivanju o ovim zahtjevima sud je dužan da uzme u obzir sve okolnosti slučaja, naročito srazmjerno između težine učinjene povrede i zahtjeva, kao i interes ovlaštenog lica za osiguravanje efektivne zaštite prava. Za sve povrede prava iz Zakona o žigu, prema odredbi člana 82. ovog Zakona, važe opšta pravila o naknadi štete i odgovornosti za štetu, osim ako ovim zakonom nije drugačije određeno. Lice koje povrijedi žig dužno je nosiocu prava platiti odštetu u obimu koji se određuje prema opštim pravilima o naknadi štete, ili u obimu koji odgovara ugovorenoj ili uobičajenoj naknadi za zakonito korištenje žiga. Aktivno legitimisan za podnošenje tužbe zbog povrede žiga, odnosno prava iz prijave, prema članu 84 ovog Zakona, ima nosilac žiga, odnosno podnosilac prijave.

U ovom konkretnom slučaju tužitelj traži da sud svojom presudom utvrdi da je tuženi povrijedio prava tužitelja na žig uvozom falsifikovanog proizvoda u Bosnu i Hercegovinu i nelojalnom konkurencijom, te da nakon što utvrdi povredu prava tužitelja na žig, naloži tuženom prestanak takvih aktivnosti, uništavanje privremeno zadržane količine robe koja neovlašteno nosi žig tužitelja, objavi presudu o tome i snosi sve troškove koji proisteknu zbog ovog postupka. Tuženi osporava ove navode tvrdnjom da se radi o originalnim proizvodima i da nema povrede prava tužitelja na žig.

Uvidom u Potvrdu Instituta za intelektualno vlasništvo Bosne i Hercegovine, broj: IP-04-47-4-00906/20MM, od 31.01.2020.godine, o međunarodnoj registraciji žiga sa učinkom na Bosnu i Hercegovinu na ime podnositelja XXX, utvrđeno je da je prijavljen žig tužitelja pod brojem 926 155, sa datumom registracije 24.04.2007.godine, a sa datum predviđenim za prestanak registracije/za obnavljanje 24.07.2027.godine, a za robe i/ili usluge svrstane prema međunarodnoj klasifikaciji i to za klasu/klase 16,20,35 i 43. Dakle u postupku priznavanja prava na zaštitu žiga tužitelja cijanjeno je postojanje reciprociteta i pravo na zaštitu žiga tužitelju je priznato i upisano u odgovarajući registar-registar žigova, na osnovu člana 11. i 42. Zakona o žigu.

Uvidom u Zahtjev za preduzimanje carinskih mjera za zaštitu prava zbog povrede žiga, od 11.11.2019.godine, utvrđeno je da je tužitelj, posredstvom zastupnika zatražio preduzimanje carinskih mjera za zaštitu prava tužitelja kao nosioca međunarodno registrovanog žiga, zbog povrede tužiteljevog prava žiga. U skladu sa ovim zahtjevom Uprava za indirektno/neizravno oporezivanje Bosne i Hercegovine, Sektor za carine je, pod brojem: 03/4IPR-18-3-Up/1-204/19, od 12.11.2019.godine, donijela Rješenje kojim se prekida carinski postupka nad dijelom robe prijavljene kod Carinske ispostave Tuzla po zbirnoj prijavi broj: MK-311/19, od 05.11.2019.godine, i privremeno se zadržava roba, rezervni dijelovi 76.800 komada, označene žigom XXX (tačka 1. Rješenja) te se poziva uvoznik predmetne robe, tuženi XXX, da se najkasnije u roku od 10 radnih dana računajući od dana prijema tog rješenja, pisanim putem izjasni da li je navedena roba originalna ili se radi o krivotvorenoj robi kojom se povrjeđuje žig nosioca prava ovdje tužitelja. U tački 3. i 4. tog Rješenja je navedeno šta će se preduzeti u slučaju da se tuženi ne izjasni u ostavljenom roku ili se eventualno izjasni da se radi o originalnoj robi kojom se ne povrjeđuje pravo intelektualne svojine.

Uvidom u dopis od 26.11.2019.godine, kojeg je sačinio advokat XXX u svojstvu punomoćnika uvoznika, ovdje tuženog XXX, utvrđeno je da je tuženi dao očitovanje na navedeno rješenje Uprave za indirektno oporezivanje od 12.11.2019.godine i u njemu naveo da se radi o originalnoj robi i da se ne radi o povredi prava intelektualne svojine nosioca prava, ovdje tužitelja. Iz sadržaja Zapisnika o uzimanju uzoraka robe za koju se sumnja da povrjeđuje pravo intelektualne svojine, broj: 03/6-4/IV-18-3-100/20, od 08.01.2020.godine, utvrđeno je da su kao uzorak uzeta dva komada u najlonskoj foliji označeno znakom XXX, a na osnovu Rješenja Uprave za indirektno oporezivanje kojim se prekida carinsko postupanje i privremeno zadržava roba, broj: 03/4-IPR-18-3-UP/I-201/19, od 12.11.2019.godine.

Na osnovu dokaza izvedenih tokom postupka sud je zaključio da je dokazana osnovanost tužbenog zahtjeva tužitelja.

Naime, među parničnim strankama nije sporno da su dva komada preuzetih rezervnih dijelova (baglama) koje su u najlonskoj foliji priložene u spis i sa natpisom XXX roba koju uvozi tuženi. Upoređivanjem etiketa, odnosno teksta, na najlonskoj foliji i fotografija tih uzoraka priloženih u spis sa potvrdom Instituta za intelektualno vlasništvo, od 31.01.2020.godine, sud nalazi utvrđenim da je tekst na foliji u kojoj su upakovana dva komada baglama veoma sličan, odnosno skoro identičan međunarodno registrovanom žigu tužitelja i da se običnim posmatranjem teksta sa najlonskih folija sa registrovanim žigom tužitelja sa sigurnošću može zaključiti da su veoma slične i da je stavljanjem ovakvog teksta na najlonske folije u kojima su zapakovane baglame, tuženi povrijedio žig tužitelja. U konkretnom slučaju sličnost je očita dok se razlika u veličini slova ne uočava na prvi pogled.

Jer žig tužitelja je zaštićen u Bosni i Hercegovini i eventualna različitost fonta slova nema uticaja na ocjenu sličnosti. Sud smatra da font, odnosno upotreba različitog fonta, ne može biti faktor razlikovanja samog proizvoda. Osim toga, po ocjeni suda, povreda zaštićenog žiga postoji kada dva proizvođača upotrebljavaju za naziv svog proizvoda sličnu riječ bez obzira na kojem tipu slova je ispisana ta riječ i bez obzira kakve su boje. Jer, u konkretnom slučaju zaštićeni su i naziv žiga i slika žiga. Po mišljenju ovog suda, a što je i stav sudske prakse, znak je sličan drugom žigu ako prosječan kupac robe razliku između njih može primjetiti samo onda ako obrati naročitu pažnju i ako znak ili žig predstavlja prevod ili transkripciju zaštićenog žiga. U konkretnom slučaju sud nalazi da prosječan kupac sasvim sigurno i bez obraćanja posebne pažnje ne može primjetiti razliku između naziva na najlonskoj foliji i registovanog žiga tužitelja, obzirom na veliku sličnost u nazivu i izgledu slova. Svaka proizvodna organizacija upotrebljava žig upravo da bi se njen proizvod razlikovao od proizvoda drugih organizacija i olakšalo kupcima da izaberu proizvod prema njegovom kvalitetu i tako zaštite kupce od proizvoda nesolidnih organizacija koje oponašaju proizvode solidnih organizacija radi lakših plasiranja na tržištu. U konkretnom slučaju sud nalazi da je tuženi upotrijebio naziv „XXX“ na etiketama (najlonskim folijama), koji je veoma sličan žigu tužitelja i tako povrijedio zaštićeni žig tužitelja. A povredom prava kojim se štite znaci razlikovanja smatra se svako neovlašteno korištenje u proizvodnji i prometu zaštićenog žiga i da se povredom žiga smatra i njihovo podražavanje koje postoji ako prosječan kupac robe bez obzira na vrstu robe može uočiti razliku samo ako obrati naročitu pažnju, odnosno ako žig ili znak predstavlja prevod ili transkripciju žiga.

Sud smatra da u pogledu okolnosti da li su dva žiga slična ne može da bude mjerodavno mišljenje vještaka, koji bi dao svoje mišljenje sa stanovišta struke i može da uoči okolnosti koji običan kupac ne može zapaziti kada ne obraća osobitu pažnju, već je upravo bitno ono što prosječan kupac može zapaziti. Stoga sud i nalazi da je između naziva koje je tuženi stavljao na najlonske folije u kojima je uvezio rezervne dijelove za namještaj (baglame) i žig tužitelja veoma očita sličnost što može zadati zabunu kod kupaca.

Prema odredbi člana 80. Zakona o žigu propisano je da tužitelj tužbenim zahtjevom može zatražiti i utvrđivanje povrede prava i uništenje predmeta kojim je izvršena povreda prava i objava presude. Obzirom da je u ovom konkretnom postupku utvrđeno da je tužbeni zahtjev tužitelja dokazan i da je na taj način utvrđeno pravo tužitelja na zaštitu njegovih prava, to je i osnovano da se presudom utvrdi da je povrijeđeno pravo tužitelja na žig, te se tuženom zabranila svaka dalja upotreba žiga tužitelja i naložilo da o svom trošku uništi privremeno zadržanu količinu od 76.800 komada baglama, te se obavezao da plati sve troškove skladištenja i uništenja te robe i da o svom trošku objavi presudu u dnevnom listu.

Zbog svega toga je sud, na osnovu člana 300. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta BiH („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“, broj: 28/18 6/21) a u vezi sa članovima: 49, 80, 81. i 82. Zakona o žigu i odlučio kao u izreci ove presude.

Odluka o naknadi troškova parničnog postupka donesena je na osnovu člana 120. i člana 130. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta BiH i Advokatske tarife FBiH iz 2004. godine i odnosi se na naknadu troškova: sudske takse na tužbu u iznosu od 200,00 KM, sudske takse na presudu u iznosu od 200,00 KM, sastava tužbe, zajedno sa PDV-om (17%), u iznosu od 842,40 KM, sastava obrazloženog podneska od 27.01.2020.godine, u iznosu od 421,20 KM, prisustva punomoćnika tužitelja na četiri ročišta (18.11.2020.godine, 30.09.2021.godine, 20.07.2022.godine i 25.10.2022.godine), zajedno sa PDV-om (17%) u iznos od 3.369,60 KM, odnosno ukupno 5.033,20 KM, pa je sud obavezao tuženog da tužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka u tom iznosu.

SUDIJA

XXX

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ovog rješenja dozvoljena je žalba
Apelacionom sudu Brčko distrikta BiH,
u roku od 30 dana, računajući od dana
dostavljanja, a posredstvom ovog suda.